

○ คำพิพากษา

(ต. ๑๘)

คดีหมายเลขดำที่
คดีหมายเลขแดงที่

๗๒/๒๕๖๓

๑๔๑/๒๕๖๔

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองเพชรบุรี

วันที่ ๒๘ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { นายเจิมศักดิ์ ขาวบรรดิษฐ์
อธิบดีกรมประมง

ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและเพิ่มเติมฟ้องว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีเคยต้องคำพิพากษาของศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ขอให้ทำการประมงเข้าไปในเขตต้องห้ามคดีถึงที่สุด ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๒ ผู้ฟ้องคดีได้ซื้อและโอนกรรมสิทธิ์เรือประมงพื้นบ้าน ๑ ลำ ชื่อเรือ อ.สุภาภรณ์นำโชค หมายเลขทะเบียนที่ ๕๕๓๑๐๑๔๕๒ ผู้ฟ้องคดีได้ใช้เรือลำดังกล่าวทำการประมงเป็นเวลา ๑ ปี และมีใบรับรองการตรวจเรือทุกขั้นตอนก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะนำมาทำการประมง โดยใบอนุญาตจะหมดอายุในวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีจำเป็นต้องต่อทะเบียนเรือจึงได้ยื่นคำขอหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอออกใบอนุญาตใช้เรือประมง ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๓ ต่อผู้ถูกฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งตามหนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๔๖๓๑๕๑๒๗๓๘๒ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ ไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงให้แก่ผู้ฟ้องคดี เนื่องจากผู้ฟ้องคดีต้องโทษคดียังไม่ถึง ๕ ปี ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๓ จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๓ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี พร้อมทั้งมีหนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๕๖๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ แจ้งคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำการซื้อและโอนทะเบียนเรือ

/ตั้งแต่วันที่...

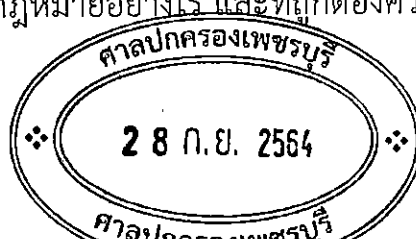
ตั้งแต่วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๒ แต่กฎหมายได้ออกมาบังคับใช้ใหม่ในวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๒ ว่า ผู้ที่ต้องโทษยังไม่ถึง ๕ ปี ไม่สามารถออกหนังสือรับรองเพื่อขอต่อทะเบียนเรือได้ โดยไม่มีเจ้าหน้าที่ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ คำสั่งทั้งสองของผู้ถูกฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอ รับใบอนุญาตใช้เรือประมง แจ้งตามหนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๔๖๓๑๕๑๒๗๓๘๒ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓

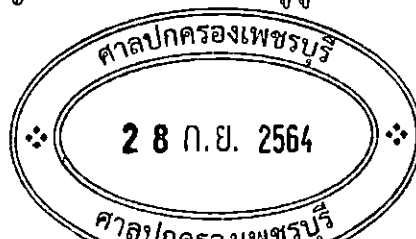
๒. เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดี แจ้งตามหนังสือกรมประมง ส่วนที่ ๒ ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๕๖๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๒ ผู้ฟ้องคดีได้รับโอนกรรมสิทธิ์ เรือประมงชื่อ อ.สุภาภรณ์นำโชค หมายเลขทะเบียน ๕๕๓๑๐๑๔๕๒ ขนาด ๔.๖๖ ตันกรอส โดยใบอนุญาตใช้เรือหมดอายุวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอออกใบอนุญาตใช้เรือประมง (กรณีต่ออายุใบอนุญาตใช้เรือสำหรับเรือประมงพื้นบ้าน) ประมงอำเภอบางสะพานใต้พิจารณา คำขอรับใบอนุญาตของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาของศาลจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ คดีหมายเลขดำที่ ๘๘๑/๒๕๖๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๙๓๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ในความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗๑ (๑) อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๔ (๖) ซึ่งคดีอาญาถึงที่สุดแล้ว เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๑ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๗ วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ ซึ่งยังไม่ถึงห้าปีนับแต่วันที่ มีคำพิพากษาถึงที่สุด ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๕ (๑) ของระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการ ขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๓๙ (๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีจึงไม่อาจออกหนังสือรับรอง ให้ผู้ฟ้องคดีเพื่อนำไปใช้ประกอบการออกใบอนุญาตใช้เรือประมงต่อกรมเจ้าท่าตามที่ขอได้ พร้อมทั้งได้มีหนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๔๖๓๑๕๑๒๗๓๘๒ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๓ เรื่อง บันทึกรายการอุทธรณ์ ต่อผู้ถูกฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งได้พิจารณา หนังสือดังกล่าวแล้วเห็นว่า เป็นเพียงการกล่าวอ้างความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการที่กรมประมง มีคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองฯ เท่านั้น มิได้มีข้อความในส่วนใดที่ระบุข้อโต้แย้ง หรือข้อไม่เห็นด้วย กับคำสั่งดังกล่าว ทั้งมิได้ปรากฏข้อความในส่วนใดที่เป็นการกล่าวอ้างว่าคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองฯ นั้น ไม่ถูกต้องหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายอย่างไร และที่ถูกต้องควรเป็นเช่นใด กรณีจึงถือได้ว่า

/เป็นการอุทธรณ์...

เป็นการอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองฯ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจพิจารณาหนังสือลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๓ ของผู้ฟ้องคดีดังเช่นคำอุทธรณ์ได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๕๖๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า หนังสือลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๓ เรื่องบันทึกขออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เป็นเพียงการกล่าวอ้างความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการที่กรมประมงมีคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรอง จึงเป็นคำอุทธรณ์ที่ไม่ถูกต้องตามรูปแบบที่กฎหมายกำหนด ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีมิได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งภายในฝ่ายปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย อันส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอออกใบอนุญาตใช้เรือประมงของผู้ฟ้องคดี แจ้งตามหนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๔๖๓๑๕๑๒๗๓๘๒ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ ได้ และเมื่อหนังสือของผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงหนังสือร้องเรียนให้ผู้ถูกฟ้องคดีทบทวนคำสั่งโดยไม่มีการโต้แย้งข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายใด ๆ ดังนั้น หนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๕๖๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ จึงเป็นการตอบข้อร้องเรียนของผู้ฟ้องคดีเท่านั้น มิใช่เป็นการพิจารณาอุทธรณ์อันเป็นคำสั่งทางปกครองที่ผู้ฟ้องคดีจะขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนได้เช่นกัน ประกอบกับตามระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๒ ข้อ ๕ กำหนดว่า การพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (๑) ผู้ขอรับหนังสือรับรองต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามที่จะได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้บัญญัติว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (๑) เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๔ ยังไม่ถึงห้าปีนับแต่วันที่มิคำพิพากษาถึงที่สุด โดยมาตรา ๑๑๔ กำหนดว่า การกระทำความผิดต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นการทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรง (๒) ใช้เครื่องมือทำการประมงที่ต้องห้ามตามมาตรา ๗๑ (๑) ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาของศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คดีหมายเลขดำที่ ๘๙๑/๒๕๖๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๙๓๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ว่ามีความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗๑ (๑) อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๔ (๒) ซึ่งคดีอาญาถึงที่สุดเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๑ เมื่อผู้ฟ้องคดีมายื่นคำขอออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงต่อผู้ถูกฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๓

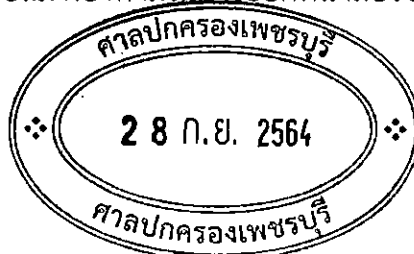

/ซึ่งยังอยู่...

ซึ่งยังอยู่ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามมาตรา ๑๑๔ ยังไม่ถึงห้าปีนับแต่วันที่ที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีลักษณะ ต้องห้ามตามระเบียบกรมประมงว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และการขอและการพิจารณา ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๒ ข้อ ๕ (๑) ประกอบกับพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๙ (๑) ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับ ใบอนุญาตใช้เรือประมงให้กับผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดี ได้ซื้อและโอนกรรมสิทธิ์เรือประมง อ.สุภาภรณ์นำโชค เจ้าหน้าที่ได้มาวัดขนาดเรือใหม่ โดยไม่ได้แจ้ง ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ว่า ระเบียบกรมประมงว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณา ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้บังคับใช้แล้ว ตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป ไม่สามารถโอนและต่อใบอนุญาตใช้เรือได้ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงที่อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แต่ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งปฏิเสธไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบ การยื่นขอออกใบอนุญาตใช้เรือประมง เมื่อวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๓ ซึ่งใบอนุญาตของผู้ฟ้องคดี ได้หมดอายุแล้วในวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ เหตุใดจึงไม่แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบก่อนใบอนุญาต จะหมดอายุ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่อาจต่อทะเบียนเรือและไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมว่า เดิมหลักเกณฑ์การพิจารณาออกหนังสือรับรอง เพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงเป็นไปตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขปัญหาดังกล่าวการประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม เพิ่มเติมครั้งที่ ๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ โดยความในข้อ ๘ (๑) ของคำสั่ง ดังกล่าว กำหนดว่า ผู้ขอรับโอนต้องมีลักษณะต้องห้ามที่จะได้รับใบอนุญาตทำการประมง ตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนั้น หลักเกณฑ์การพิจารณา ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือที่กำหนดห้ามมิให้ออกหนังสือรับรองฯ กรณีผู้ยื่นคำขอมูลมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ แล้ว มิได้มีขึ้นภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้รับโอนกรรมสิทธิ์เรือประมง ชื่อ อ.สุภาภรณ์นำโชค แต่อย่างใด และได้มีประกาศเผยแพร่ในราชกิจจานุเบกษาเพื่อให้ประชาชนทราบโดยทั่วกันแล้ว ประกอบกับ ไม่มีข้อกฎหมายใดกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องแจ้งคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการ ขอต่อใบอนุญาตใช้เรือประมงก่อนที่ใบอนุญาตใช้เรือประมงจะหมดอายุ หรือแม้ผู้ถูกฟ้องคดี จะพิจารณาแจ้งคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองฯ ก่อนที่ใบอนุญาตใช้เรือของผู้ฟ้องคดีจะหมดอายุ ก็ตาม ผู้ฟ้องคดีก็ยังคงเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามในการออกหนังสือรับรองฯ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดี

/มีคำสั่ง...

มีคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอใบรับรองอนุญาตใช้เรือประมงให้ผู้ฟ้องคดี
แจ้งตามหนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๔๖๓๑๕๑๒๗๓๘๒ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓
และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ให้อยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี แจ้งตามหนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด
ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๕๖๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ จึงเป็นการออกคำสั่งทางปกครอง
โดยชอบด้วยกฎหมาย

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๔ โดยได้รับฟังสรุป
ข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือ
ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ
และคำให้การเพิ่มเติมแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๐ พนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดีเป็นจำเลยที่ ๑ ต่อศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นคดีหมายเลขดำ
ที่ ๘๙๑/๒๕๖๐ ในคดีอาญาข้อหาความผิดต่อพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘
ผู้ฟ้องคดี (จำเลยที่ ๑) ให้การรับสารภาพ ศาลได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐
เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๑๙๓๒/๒๕๖๐ ว่าผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามพระราชกำหนดการประมง
พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๓๘ มาตรา ๗๑ มาตรา ๑๓๐ วรรคสอง และมาตรา ๑๔๗ วรรคสาม
ศาลได้อนุญาตขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ให้โจทก์ถึงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๑ ครบกำหนด
ไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์ คดีอาญาถึงที่สุด ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๒ ผู้ฟ้องคดี
ได้ซื้อและโอนกรรมสิทธิ์เรือประมงพื้นบ้าน ชื่อ อ.สุภาภรณ์นำโชค เลขทะเบียนเรือไทย
ที่ ๕๕๓๑๐๑๔๕๒ ขนาด ๔.๖๖ ตันกรอส ซึ่งใบอนุญาตใช้เรือจะหมดอายุในวันที่ ๑๐ เมษายน
๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์ที่จะต่อใบอนุญาตใช้เรือประมงพื้นบ้านลำดังกล่าว จึงได้ยื่น
คำขอหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม
๒๕๖๓ (แบบ นสร.๐๖) ต่อผู้ถูกฟ้องคดี หลังจากนั้น ผู้อำนวยการกองบริหารจัดการทรัพยากร
และกำหนดมาตรการการปฏิบัติราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเคย
ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีหมายเลขดำที่ ๘๙๑/๒๕๖๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๙๓๒/๒๕๖๐
ของศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ว่ามีความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘
มาตรา ๓๘ มาตรา ๗๑ มาตรา ๑๓๐ วรรคสอง และมาตรา ๑๔๗ วรรคสาม อันเป็นความผิด
กฎหมายร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๔ (๖) และยังไม่ถึง ๕ ปี นับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด
ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง
พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบข้อ ๕ (๑) ของระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข
การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง

/พ.ศ. ๒๕๖๒...

พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๒ จึงไม่อาจรับรองให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการออกใบอนุญาตใช้เรือประมงตามคำขอได้ พร้อมทั้งได้มีหนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๔๖๓๑๕๑๒๗๓๘๒ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ แจ้งปฏิเสธไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๓ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี แล้วเห็นว่า คำอุทธรณ์ไม่ได้ระบุข้อโต้แย้งหรือข้อที่ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองฯ เป็นแต่เพียงข้อร้องเรียนเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีทบทวนคำสั่งดังกล่าวอีกครั้ง และเห็นว่าคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองฯ ขอบด้วยกฎหมายแล้ว จึงได้มีหนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๕๖๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ แจ้งคำวินิจฉัยดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ศาลได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ปฏิเสธไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงให้แก่ผู้ฟ้องคดี แจ้งตามหนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๔๖๓๑๕๑๒๗๓๘๒ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดี แจ้งตามหนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๕๖๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่

โดยที่คดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีโต้แย้งว่า หนังสือลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๓ เรื่อง บันทึกรายชื่อของเรือประมงของผู้ฟ้องคดี เป็นเพียงการกล่าวอ้างความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองเท่านั้น มิได้ระบุข้อโต้แย้ง หรือกล่าวอ้างว่าคำสั่งไม่ออกหนังสือรับรองฯ ไม่ถูกต้องหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายอย่างไร จึงเป็นคำอุทธรณ์ที่ไม่ถูกต้องตามรูปแบบที่กฎหมายกำหนด ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีมิได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งภายในฝ่ายปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย อันส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีจึงมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายก่อนฟ้องคดีต่อศาลตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่งหรือการกระทำอื่นใดเนื่องจากกระทำโดยไม่ใช่อำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้อง

/ตามกฎหมาย...

ตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ ... มาตรา ๔๒ วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีปกครองในเรื่องนั้นจะกระทำได้อีกต่อเมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว และได้มีการสั่งการตามกฎหมายนั้น หรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควร หรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้นกำหนด พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔๔ วรรคสอง บัญญัติว่า คำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริง หรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วย เห็นว่า การฟ้องคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น ผู้อยู่ภายใต้บังคับคำสั่งทางปกครอง ดังกล่าวจะต้องอุทธรณ์คำสั่งที่เป็นเหตุให้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายต่อผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ เพื่อให้ผู้มีอำนาจได้พิจารณาทบทวนคำสั่งอีกชั้นหนึ่ง เมื่อได้ดำเนินการข้างต้นแล้วจึงจะมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์ที่จะต่อใบอนุญาตใช้เรือประมงพื้นบ้าน ชื่อ อ.สุภาภรณ์นาโชค เลขทะเบียนเรือไทยที่ ๕๕๓๑๐๑๔๕๒ ขนาด ๔.๖๖ ตันกรอส ซึ่งใบอนุญาตใช้เรือจะหมดอายุในวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีจึงได้ยื่นคำขอหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๓ (แบบ นสร.๐๖) ต่อผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมา ผู้อำนวยการกองบริหารจัดการทรัพยากรและกำหนดมาตรการปฏิบัติราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุด ในคดีหมายเลขดำที่ ๘๙๑/๒๕๖๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๙๓๒/๒๕๖๐ ของศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ว่ามีความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๓๘ มาตรา ๗๑ มาตรา ๑๓๐ วรรคสอง และมาตรา ๑๔๗ วรรคสาม อันเป็นความผิดกฎหมายร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๔ (๖) และยังไม่ถึง ๕ ปี นับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบข้อ ๕ (๑) ของระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๒ จึงไม่อาจรับรองให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการออกใบอนุญาตใช้เรือประมงตามคำขอได้ พร้อมทั้งได้มีหนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๑๖๓๑๕๑๒๗๓๘๒ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ แจ้งปฏิเสธไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๓ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดี และโดยที่มาตรา ๔๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ

/วิธีปฏิบัติ...

วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้บัญญัติให้คำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือ โดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วย ซึ่งเมื่อพิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ได้ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงแก่ผู้ฟ้องคดีแสดงให้เห็นได้โดยนัยว่าผู้ฟ้องคดีโต้แย้งคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ปฏิเสธไม่ออกหนังสือรับรองฯ แล้ว อย่างไรก็ตาม แม้คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจะมีได้ระบุข้อโต้แย้งข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายประกอบคำอุทธรณ์ อันไม่เป็นไปตามแบบที่กฎหมายกำหนดก็ตาม แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ทำคำสั่งทางปกครองได้วินิจฉัยคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นเกี่ยวกับแบบของคำอุทธรณ์และยังได้พิจารณาในเนื้อหาของคำอุทธรณ์โดยยกข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายประกอบ พร้อมทั้งมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ปฏิเสธไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงแก่ผู้ฟ้องคดีนั้นชอบด้วยกฎหมายแล้ว และได้แจ้งคำวินิจฉัยดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ โดยไม่ปรากฏว่าผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ได้มีคำสั่งไม่รับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี หรือมีคำสั่งอื่นแต่อย่างใด เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีเข้าใจโดยสุจริตว่าคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดี แจ้งตามหนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๕๖๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ เป็นคำวินิจฉัยอุทธรณ์ จึงได้นำคดีมาฟ้องต่อศาล กรณีจึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายก่อนฟ้องคดีต่อศาลแล้ว ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

คดีจึงมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดีว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงให้แก่ผู้ฟ้องคดี แจ้งตามหนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๔๖๓๑๕๑๒๗๓๘๒ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดี แจ้งตามหนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๕๖๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดจะทำการประมงพื้นบ้านโดยใช้เรือประมง หรือเครื่องมือที่มีขนาดหรือลักษณะตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ต้องได้รับใบอนุญาตทำการประมงพื้นบ้านจากอธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย เว้นแต่เป็นการใช้เรือประมงโดยใช้เครื่องมือทำการประมงประเภทที่อธิบดีประกาศกำหนด มาตรา ๓๙ บัญญัติว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (๑) เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๔ ยังไม่ถึงห้าปีนับแต่วันที่มิคำพิพากษาถึงที่สุด มาตรา ๑๑๔ บัญญัติว่า การกระทำความผิดต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นการทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๓ ... (๖) ดัดแปลงเครื่องมือทำการประมงตามมาตรา ๔๒ ทำการประมงผิดไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๔๓ หรือใช้เครื่องมือ

/ทำการประมง...

ทำการประมงที่ต้องห้ามตามมาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ หรือมาตรา ๗๑ (๑) กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตใช้เรือ และการประกันภัยเรือสำหรับโดยसार พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๔ กำหนดว่า เจ้าของเรือที่ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตใช้เรือ ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานออกใบอนุญาตตามแบบที่อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำ และพาณิชย์นาวิประกาศกำหนด ... ข้อ ๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า คำขอตามข้อ ๔ ให้ยื่นพร้อมด้วย เอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้ (๑) ... (๒) ... (๓) ... กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตใช้เรือ และการประกันภัยเรือสำหรับโดยसार (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑ กำหนดว่า ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็น (๔) ในวรรคหนึ่งของข้อ ๕ แห่ง กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตใช้เรือ และการประกันภัยเรือสำหรับโดยसार พ.ศ. ๒๕๕๒ (๔) ในกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตใช้เรือ สำหรับเรือประมง (ก) หนังสือรับรองจากกรมประมงว่าผู้ยื่นคำขอไม่มีลักษณะต้องห้ามที่จะได้รับ ใบอนุญาตทำการประมงตามกฎหมายว่าด้วยการประมง หรือเรือประมงที่จะขอต่ออายุใบอนุญาต ไม่อยู่ระหว่างถูกดำเนินคดี ... ระเบียบกรมประมงว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอ และการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑ กำหนดว่า ในระเบียบนี้ “การขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง” หมายความว่า ความรวมถึงการขอต่ออายุ ใบอนุญาตใช้เรือประมงด้วย “หนังสือรับรอง” หมายความว่า หนังสือรับรองเพื่อประกอบการ ยื่นขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ผู้ใดประสงค์จะขอรับหนังสือรับรอง ให้ยื่นคำขอพร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบแนบท้ายระเบียบนี้ วรรคสอง กำหนดว่า การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่น ณ สถานที่ดังต่อไปนี้ ... (๒) จังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ สำนักงานประมงจังหวัดท้องที่ที่มีอาณาเขตติดทะเล ข้อ ๔ กำหนดว่า เมื่อตรวจสอบความถูกต้อง และครบถ้วนของคำขอ และเอกสารหรือหลักฐานประกอบคำขอแล้ว ให้หน่วยงานที่รับคำขอ ดำเนินการจัดส่งคำขอพร้อมเอกสารหรือหลักฐานประกอบคำขอไปยังกองบริหารจัดการทรัพยากร และกำหนดมาตรการ เพื่อพิจารณาภายในสามวันทำการ นับตั้งแต่ได้รับเอกสารหรือหลักฐาน ถูกต้องและครบถ้วน ผ่านทางระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ (e-Saraban) หรือระบบการออก ใบอนุญาตทำการประมงแบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-License) ข้อ ๕ กำหนดว่า การพิจารณา ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้ (๑) ผู้ขอรับหนังสือรับรองต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามที่จะได้รับใบอนุญาตทำการประมง ตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖ วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณีที่ไม่เห็นควรออกหนังสือรับรอง ให้เสนอกรมประมงมีหนังสือแจ้งปฏิเสธ การออกหนังสือรับรองโดยถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

จากบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวเห็นว่า ผู้ใดจะทำการประมงพื้นบ้านจะต้อง ยื่นคำขอและได้รับใบอนุญาตทำการประมงพื้นบ้านจากเจ้าพนักงานออกฟ้องคดีหรือผู้ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีมอบหมาย

/ซึ่งข้อ ๑ (๔)...

ซึ่งข้อ ๑ (๔) ของกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตใช้เรือ และการประกันภัยเรือสำหรับโดยสาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดให้การยื่นคำขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงจะต้องยื่นพร้อมหนังสือรับรองจากกรมประมงว่าผู้ยื่นคำขอไม่มีลักษณะต้องห้ามที่จะได้รับใบอนุญาตทำการประมงตามกฎหมายว่าด้วยการประมง และในการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงดังกล่าว ข้อ ๕ (๑) ของระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้กำหนดว่าผู้ขอรับหนังสือรับรองต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามที่จะได้รับใบอนุญาตทำการประมงตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๐ พนักงานอัยการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดีเป็นจำเลยที่ ๑ ต่อศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๘๘๑/๒๕๖๐ ในคดีอาญาข้อหาความผิดต่อพระราชกำหนดการประมง ผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพ ศาลได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๑๙๓๒/๒๕๖๐ ว่า ผู้ฟ้องคดี (จำเลยที่ ๑) มีความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๓๘ มาตรา ๗๑ มาตรา ๑๓๐ วรรคสอง และมาตรา ๑๔๗ วรรคสาม ศาลได้อนุญาตให้โจทก์ขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ถึงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๑ ครบกำหนดไม่มีคู่ความฝ่ายใดยื่นอุทธรณ์ คดีอาญาจึงถึงที่สุดเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๑ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๓๘ มาตรา ๗๑ มาตรา ๑๓๐ วรรคสอง และมาตรา ๑๔๗ วรรคสาม และโดยเฉพาะการกระทำความผิดโดยการใช้เครื่องมือทำการประมงที่ต้องห้ามตามมาตรา ๗๑ (๑) นั้น เป็นการทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๔ (๖) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นคำขอหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง (แบบ นสร.๐๖) ต่อผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๓ จึงยังไม่ถึงห้าปีนับแต่วันที่ศาลอาญามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดตามมาตรา ๑๑๔ (๖) ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงที่บ้านตามมาตรา ๓๙ (๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับข้อ ๕ (๑) ของระเบียบกรมประมง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณาออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๒ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งปฏิเสธไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงแก่ผู้ฟ้องคดี แม้จะตามหนังสือกรมประมงที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๔๖๓๑๕๑๒๓๓๒ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

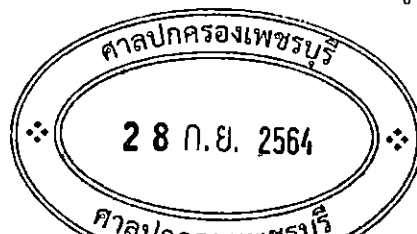
/คดีมีประเด็น...

คดีมีประเด็นมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดี
แจ้งตามหนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๕๖๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓
ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙
มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออก
โดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ
ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวัน
นับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว ... มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้เจ้าหน้าที่
ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง พิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกิน
สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ในกรณีที่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้
ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของตนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย
วรรคสอง บัญญัติว่า ถ้าเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมด
หรือบางส่วนก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ภายใน
กำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่ตนได้รับรายงาน ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว
ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว
ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาคำอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลา
ดังกล่าว วรรคสาม บัญญัติว่า เจ้าหน้าที่ผู้ใดจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ตามวรรคสอง
ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความ
ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๒ กำหนดว่า การพิจารณาคำอุทธรณ์
คำสั่งทางปกครองในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ให้เป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่
ดังต่อไปนี้ ... (๔) ปลัดกระทรวงหรือปลัดทบวง แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครอง
เป็นผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดีหรือเทียบเท่า

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งตามหนังสือกรมประมง ที่ กษ
๐๕๑๐.๓/๔๖๓๑๕๑๒๗๓๘๒ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ ปฏิเสธไม่ออกหนังสือรับรอง
เพื่อประกอบการยื่นขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงแก่ผู้ฟ้องคดี อันเป็นการใช้อำนาจตามข้อ ๖
วรรคสอง ของระเบียบกรมประมงว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การขอและการพิจารณา
ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่มีผลเป็นการ
สร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบ
ต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่ง
พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ได้บัญญัติ
ให้สิทธิในการยื่นอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายใน

/สิบห้าวัน...

สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง คดีนี้เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งปฏิเสธไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมงแล้ว ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๓ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ทำคำสั่งทางปกครองจะต้องพิจารณา คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี หากเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครอง และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบภายใน ๓๐ วัน แต่หากไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมด หรือบางส่วนไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใด ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องรายงานความเห็นพร้อมเหตุผล ไปยังปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ตามข้อ ๒ (๔) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เพื่อพิจารณาต่อไป เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับ คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วได้พิจารณายืนยันคำสั่งปฏิเสธการไม่ออกหนังสือรับรองฯ ว่า ชอบด้วยกฎหมาย พร้อมทั้งได้มีหนังสือแจ้งผลให้ผู้ฟ้องคดีทราบ จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็น ผู้ทำคำสั่งทางปกครองได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเสียเองโดยไม่มีอำนาจ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ ของผู้ถูกฟ้องคดี แจ้งตามหนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๕๖๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อศาลได้วินิจฉัยแล้วว่า คำสั่ง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ปฏิเสธไม่ออกหนังสือรับรองเพื่อประกอบการยื่นขอรับใบอนุญาตใช้เรือประมง ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ชอบด้วยกฎหมายแล้ว กรณีจึงไม่มีประโยชน์ที่จะเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ดังกล่าวเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีเสนอคำอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาอีก ส่วนข้อกล่าวอ้างอื่นของผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่จำต้องวินิจฉัย เพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป แต่อย่างไร

พิพากษายกฟ้อง

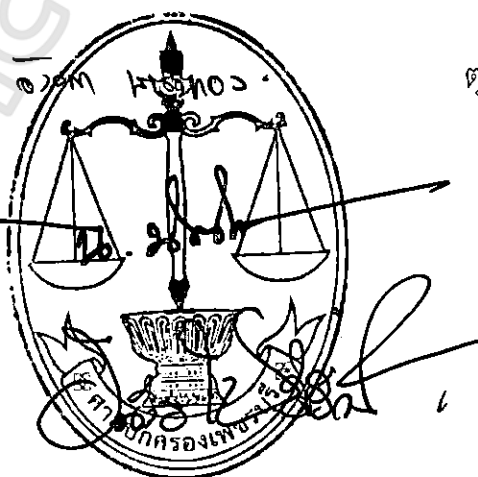
นางอังคณา เสาธงทอง
ตุลาการศาลปกครองเพชรบุรี

นายฉัตรชัย นิติกัดดี
อธิบดีศาลปกครองเพชรบุรี

นายธนวิธ โชติรัตน์
ตุลาการศาลปกครองเพชรบุรี

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการหัวหน้าคณะ

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางมาเรียม วิมลธร

